

ikke godt nok? Det går faktisk ikke særlig godt med arbejdsmiljøet i Danmark.

Lovforslaget her indeholder så en række meget forskellige forslag, som den forrige ordfører også var inde på. For Venstre er nogle af forslagene fornuftige, men der er så især ét, vi må advare kraftigt imod.

For Venstre er det o.k., det er fornuftigt, at man ser på udbyderansvaret, altså at man i forbindelse med udbud understreger, at der naturligvis også kan stilles krav om, at arbejdsmiljøet er i orden. Det synes vi er en god indgangsvinkel til at styrke arbejdsmiljøet.

Vi er også enige i, at der er behov for stramninger med hensyn til bygherreansvaret. Det er jo netop på byggearbejdspladser, mange ulykker sker, og derfor er det også vigtigt, at vi kigger på det område, og at vi ser på, hvad man kan gøre for at stramme op.

Venstre er også enig i, at de ansatte – som der lægges op til – skal have mulighed for at forlade arbejdspladserne ved en alvorlig og umiddelbar fare for dem. Det er sådan set fornuftigt nok og er i øvrigt også noget, EU for længe siden har vedtaget, at vi skulle rette os efter.

Vi vil så under udvalgsarbejdet se lidt nærmere på, om den metode, man lægger op til at benytte, nu også er den rigtige. Det, vi er meget optaget af i Venstre, som jeg er klar over, at regeringen i forskellige sammenhænge har været mindre optaget af, er, om vi faktisk har parternes frihed. Altså om man ikke ved hjælp af lovgivning kommer til at undergrave forhandlingsfriheden hos arbejdsmarkedets parter. Det er sådant noget, vi vil dyrke under udvalgsarbejdet.

Man lægger op til sundhedsfremme, det er lidt svært, at BST skal beskæftige sig med sundhedsfremme, og hvad ligger der egentlig i det? Det er lidt svært at finde ud af, for det kunne godt i hvert fald overfladisk set se ud, som om man i virkeligheden forsøger at fralægge sig et ansvar, når man nu i Arbejdsmarkedsudvalget skal til at drøfte sundhedsfremme. Burde man ikke i stedet i Sundhedsudvalget bevilge nogle milliarder kroner til sundhedspolitikken, så vi kan komme af med ventelisterne? Er det ikke det, der er behov for?

Venstre vil da gerne diskutere sundhed i Arbejdsmarkedsudvalget, men vi er naturligvis også opmærksomme på, at det ikke bare skal føre til, at regeringen fralægger sig ansvaret og skubber det over på virksomhederne.

Det, vi for alvor tager afstand fra, er naturligvis de administrative bøder. Det, at man nu vil

lade Arbejdstilsynet rende rundt på må og få og udstede bøder, altså straf, til virksomheder, uden at de har fået en ordentlig rettergang. Det er simpelt hen i strid med enhver normal praksis i et retssamfund, og vi vil undersøge nøje, om det overhovedet kan lade sig gøre, hvis vi skal overholde generelle demokratiske forpligtelser. For det er altså ikke normalt i et retssamfund, at man sætter nogle embedsmænd til at rende rundt med bødeforlæg og udstede bøder til dem, de sådan synes ikke rigtig lever op til de regler, man nu har fastsat.

Til sidst: Gebyr på tilsyn. Problemet med det forslag er jo, at man sådan set allerede fra virksomhedernes side har betalt én gang, så det virker lidt ejendommeligt, at man skal til at betale to gange. Nu har vi tilmed hørt, at skattetrykket er oppe på over 60 pct., hvis man benytter nogle andre regnemetoder, end regeringen gør her i Danmark, så for os at se er det sidste også en diskussion om, hvorvidt vi ikke skal sørge for, at erhvervslivet har så gode vilkår og så god en økonomi som overhovedet muligt, så de har mulighed for at skaffe rigtige arbejdspladser i stedet for at blive ved med at komme med ekstraafgifter og skatter og så kalde det ene og det andet, som ser pænt ud, men som i realiteten blot er ekstra skatter på erhvervslivet.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Nu tilkommer det ikke mig at forsvare regeringens politik, men jeg kan alligevel ikke undlade at spørge fru Charlotte Antonsen, om der var en markant nedgang i antallet af arbejdsmiljøskader under den forgående regering, altså før den nuværende regering kom til, for det er ikke mit indtryk.

Er det ikke også Venstres opfattelse, hvis man skal se på den aktuelle situation, at dansk erhvervsliv har brug for alle, der kan begå sig på det ordinære arbejdsmarked? Og eftersom jeg ved, at der er titusindvis af folk, som årligt kommer til skade eller bliver slidt ned, er vi nødt til at gøre noget for at forbedre arbejdsmiljøet. Når så parterne, som har haft alle muligheder for selv at løse arbejdsmiljøproblemerne, ikke har været i stand til at løse opgaven, skal vi så som lovgivere bare se til, at titusindvis slides ned hvert eneste år, og lade samfundet betale de udgifter? Eller skal vi hjælpe erhvervslivet til at sikre sig, at de får den arbejdskraft, de har behov for, og hjælpe den enkelte lønmodtager til at